selle kohta Saksamaa ja Itaalia esindajad mittevahelesegamis-komitees, et nad ei saa põhimõtteliselt tunnustada niisugust kontrolli, kus kõik huvitatud riigid ei ole esindatud. Portugali esindaja lisab omalt poolt, et kuna merekontrollis on tekkinud augud, siis likvideerib ta ka maakontrolli merepiiril, misjärel Prantsuse esindaja vastukäiguna teatab samuti rahvusvahelise maakontrolli likvideerimisest Hispaania-Prantsuse piiril. 2. juulil tulevad Saksa ja Itaalia esindajad lisaettepanekuga, tunnustatagu Francole sõdiva poole õigused (mis võimaldab talle Hispaania ranna blokeerimist), siis kaotab merekontroll oma tähtsuse, kuid maapiiridele jäetagu kontroll alles.

14. juulil esineb Inglismaa kompromiss-ettepanekuga: 1) maapiiride kontroll hoitakse alal, kuid merekontrolli ei teostata enam mitte patrull-laevade abil, vaid kõigisse Hispaania sadamaisse sõitvaile laevadele seatakse erapooletud kontrolörid; 2) kummalegi võitlevale poolele antakse sõdiva poole õigused, kuid ainult pärast seda, kui välismaalaste tagasiviimises Hispaaniast on saavutatud edusamme. Kuni aasta lõpuni ei saada aga seda kava veel ellu viia. Valitsused avaldavad talle põhimõtteliselt poolehoidu, tehes aga protseduuri suhtes igal sammul raskusi.

Pinevus Vahemere basseinis.

Kontrollsüsteemi konfliktidest kandub Hispaania kodusõjast tekkinud riikidevaheline pinevus esijoones Vahemerele, tema ühendusteedele ja ümbruse maadele. Siin satub ta kokku Abessiinia sõja järelmõjudega, Inglise-Itaalia rivaliteediga, mida oli püütud küll likvideerida 2. jaanuari „aumehe-kokkuleppega“, kuid sellest hoolimata tõstab pead ja leiab õhutust Itaalia imperialistlikes soovides laiendada oma impeeriumi Aafrikas ja Aasias, mis seab hädaohtu Inglise maa- ja

Eesti kroonika 1937, lk. 10